

MARIBORSKI

Gena 1 Din

VEČERNIK

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / telefon uredništva 2440, uprave 246.
Izjelo razen nedelje in praznikov vsak dan ob 14. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglaš po ceniku / Oglaš
sprejema tudi oglašni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

1861—1936

Madjarska lomi trianon-
sko pogodbo

LONDON, 28. aprila. Daily Telegraph doznava iz Rima, da bo Madžarska v smislu rimskega dogovora med Italijo, Avstrijo in Madžarsko uvedla splošno vojaško dolžnost in da bo istočasno odpovedala vojaške klavzule trianonskega dogovora. Omenjeni list doznava istočasno, da bo mala antanta ob priliki konference dne 6. maja vložila energičen protest proti temu. V italijanskih vladnih krogih so prepričani, da se bo posrečilo odstraniti odpor male antante, predvsem Jugoslavije, ker razpolaga Italija v Albaniji z veliko vojaško bazo.

Avstrija v vetincu političnih teženj in v
pričakovanju heimwehrovskega puča

DUNAJ, 28. aprila. Zadnja govora zveznega kanclerja dr. Schuschnigga in podkanclerja Starhemberga sta v diplomatskih krogih potrdila prepričanje, da je med obema državnikoma nastala ljuta borba za vodstvo države. Heimwehrovski prvaki se sestanejo danes v Rimu k zaupnemu posvetovanju in se šušlja o nekem predstoječem heimwehrovskem puču za slučaj, da ne bi Schuschnigg hotel umakniti svoje zahteve po razorožitvi Heimwehrov. Vzne-mirjenje v heimwehrovskih vrstah je še naraslo radi tega, ker so klerikalne strokovne zveze sklicale za nedeljo veliko zborovanje na Dunaju, v okviru katerega bo govoril zvezni kancler dr. Schuschnigg. Položaj se še bolj komplicira radi nesloge v heimwehrovskih vrstah. Iz vlade svojčas izkrcani major Fey se že javno izreka za sporazum z Nemčijo in se govori, da bo imel v Budimpešti ob priliki lova važne razgovore s pruskim ministrskim predsednikom Göringom, ki bodo odločilne važnosti.

LONDON, 28. aprila. Tukajšnje časopise se obširno peča s položajem v Avstriji in soglasno ugotavljajo, da se Avstrija nahaja na predvečer notranjih pretresljajev, ki bodo odločilne važnosti.

Polkovniška skupina je prenevaljala
udar proti poljski vladi

PRAGA, 28. aprila. Iz dobro poučenih virov so prispale semkaj senzacionalne vesti, ki so v zvezi z nameravanjem udarom polkovniške skupine na Poljskem proti vladj Kosciolkowskega, ki je moral, kakor znano, radi tega nenadoma odločiti za nekaj dni svoj prihod v Budimpešto. Sedaj se doznava, da so nameravali članj takozvane polkovniške skupine v odsotnosti predsednika vlade izvršiti nekakšen udar in palačno revolucijo, nato pa onemogočiti prezidentu republike Mościckemu vsako akcijo, če ne bi hotel pristati na vlado »močne roke«. Med kandidati za sestavo vlade močne roke so bili med drugim polkovniki Prystor, Matuszewalski, Switalski, Miedzinski ter drugi. Polkovniki so hoteli izvršiti na prezidenta republike moralni pritisk, da se postavi vlada »močne roke« iz vrst voditeljev polkovniške skupine, ki naj bi v državi napravila red in mir. Čim je Kosciolkowski izvedel o tej zaroti, mu ni preostalo drugega, kakor da je odložil svoje potovanje v Budimpešto ter sprejel prvo bitko s polkovniki, pri čemer mu je pomagal poleg prezidenta republike naslednik Pilsudskega armadni generalni inšpektor Rydz-Smigly. Poučno je vedeti, da so pripadniki polkovniške skupine, ki so bili na visokih položajih vojvod ter policijskih šefov s provokativnim streljanjem v delavske množice hoteli kompromitirati vladu Kosciolkowskega v širokih ljudskih plasteh. Glede zunanega ministra polkovnika Becka se trdi, da ideološko sicer pripada polkovniški skupini, da pa je sedaj s to skupino pretrgal vse stike in da je med prvimi pričel diplomatsko borbo proti nameravanemu polkovniškemu puču.

Abesinske motorizirane kolone stopajo
v akcijo

DESSIE, 28. aprila. Reuter poroča: Lahj nadaljujejo s prodiranjem proti Addis Abebi. Laške predstraže, ki jih predstavljajo pretežno domačini, so prispale na 100 km pred Addis Abebo in niso zadele pri tem na nikakšen odpor. Pričel se je pokret laških glavnih sil, ki se pretežno sestavljajo iz motoriziranih oddelkov, ki razpolagajo z najmodernejšimi vojnimi sredstvi.

RIM, 28. aprila. Agencija Stefani poroča: Pri operacijah okoli Harrarja se je našlo letalo pilota Minitija, ki so ga Abesinci baje na edinstveno surov način mučili in mu skalpirali glavo. Laška poročila iz Goraheja pravijo, da se na južni fronti navzlic deževju nadaljujejo vojne operacije. Pri Dagaburju so prvič stopile v akcijo abesinske motorizirane kolone, ki so izvršile ponoči napad na Dagabur. Glavna borba se pričakuje na liniji Sasanabel—Dagabur—Mulle, ki predstavlja najtrdnjši abesinski položaj, ki je bil zgrajen po navodilih turškega generala Vehib paše.

43. rojstni dan kneza na-
mestnika Pavla

obhajamo na današnji dan. Visoki slavjenec, ki ima naša kultura in umetnost v njem vzvišenega dobrotnika in pokrovitelja, je že blagopokojnemu kralju Aleksandru Ujedinitelju pomagal v državnih poslih. Ob lepem življenjskem jubileju se s kraljevim domom vred raduje ves narod.

Politični paterki

KRALJEVA NAMESTNIKA ZOPET V BEOGRADU.

Kraljeva namestnika dr. Radenko Stanković in dr. Ivo Perović sta se po krajšem potovanju po notranjosti države zopet vrnila v Beograd.

NOVI BAN SAVSKE BANOVINE.

Namesto dosedanjega bana Savske banovine dr. Marka Kostrenčiča je bil imenovan na njegovo mesto dr. Viktor Ružić, odvetnik s Sušaka.

AFERA SE RAZČIŠČUJE.

Kakor znano je marca meseca leta 1934 predložil bivši prometni minister inž. Andra Stanić proti tedanjemu prometnemu ministru inž. Lazi Radevojeviću obširno interpelacijo radi neklih pogodb o gradnji novih železniških prog in drugih železniških objektov, pri čemer da je utrpela država veliko škodo. Sedaj se vodi glede tega preiskava in se bodo zaslišali kot priče tudi nekateri bivši ministri.

ODPIS DOLGOV.

Na včerajšnji seji gospodarsko finančnega odbora ministrov se je sprejela med drugim tudi uredba, ki predvideva odpis dolgov kolonizacijskemu fondu, in sicer 80% za naseljence v južnih krajih in 60% za naseljence v severnih krajih, vendar tako, da se ta odpis lahko vrši samo na dolgove do največ 25.000 dinarjev.

HODŽERA: SRSKIČ.

V nedeljo je bilo v Stari Pazovi zborovanje Hodžerovih borbašev. Ob tej priliki je Hodžera navalil zlasti na dr. Srskića, ki »da je bil še včeraj centralist in ki je sedaj iz zavisti in mrznje naenkrat postal federalist«. Srskič spada, tako je dejal Hodežra, v vrsto onih ljudi, ki so največji reakcionarci, ko so na oblasti, ki so pa v opoziciji pripravljeni na vse-mogoče metamorfoze.

LJOTIČEVO GLASILO O »PHÖNIXU«.

V »Otaždbini«, glasilu Ljotičevega pokreta »Zbor«, beremo, da je »Phönix« finansiral vso legitimistično propagando v Avstriji. Nato pa piše: »Phönix« je moral imeti tudi v naši državi svoje ljudi, ki so sedeli v njegovih upravicah in ki so imeli dolžnost, da vršijo kontrolo nad njegovim delom. Javnost zahteva, da se ti ljudi objavijo, da se objavijo njihova imena, njihove funkcije, njihove plače in tantieme ter vso njihovo vlogo, ki so jo igrali v »Phönixu«.

V Beograd so pripeljali včeraj avto, v katerem je bil umorjen blagopokojni kralj Aleksander Ujedinitelj kot žrtev gnusnega marsejskega atentata. Avto je tipa Delage in ima številko 6068 FA 6. Avto je francoska vlada darovala za naš vojni muzej.

ČUVAJTE JUGOSLAVIJO!

Naše gledališče

H gostovanju Cirkovčanov

Nedvomno je hvalevredna pobuda mariborske gledališke uprave, ki je povabila gasilsko odrsko družino iz Cirkovcev k gostovanju. V soboto zvečer so Cirkovčani, ki so želi v ptujskem gledališču triumfalni uspeh, nastopili tudi v tukajšnjem gledališču z narodno veseligr »Micki je treba moža« v štirih dejanjih. Mariborska gledališka publika je za to priliko pokazala potrebno pozornost in je napolnila gledališče do zadnjega sedeža. Sam potek igre je nudil obilo živahne zabave, preproste ljudske komike, svežega humorja in neprisljenega, prostodušnega veselja. Mariborčani so bili s tem, kar so videli, zadovoljni, in tudi niso štedili s priznanjem.

I.

Naslov veseligr je »Micki je treba moža«. Avtor je cirkovski domačin Vinko Korže. Fabula je povsem preprosta in zgrajena na osnovi naivne prevare bogatega kmeta. Na odru pa se dogodki z zanimanjem gledajo, tako da se iluzija ob dobri igri ne razblinja. Važnost pa je v tem, ker so igralci podajali štiridejanko v svojem narečju, takozvani polonščini. Tudi je mariborsko občinstvo lahko zbralo ob tej priložnosti izdaten šopek zlatih narodnih prislovic in rekel ter sočnih ljudskih izrazov. V IV. dejanju pa se je razen tega verno in poučno prikazovala zanimiva svabena slovesnost, kakršna je običajna na Dravskem in Ptujem polju. Avtor Korže, ki je izkazal precej spretnosti v persi in večšine v režiserskih poslih, je zbral in nanizal v tej veseligr precej poučnega in zabavnega gradiva, v čemer je menda bilo bolj težišče vse zadeve kakor pa v sami fabuli.

II.

Posamezni igralci so izpričali precej odrske okretnosti, živahnosti in razgibanosti, pa tudi sigurnosti in privajenosti. Je pa med njimi precej razlik. Dočim so nekateri na precejšnji višini prepričevalnega odrskega podajanja, se zopet drugim poznajo v igri, besedi in gibih težave začetništva. Nedvomno najprepričevalnejšo podobo nam je podala Pepca Dolinčeva kot Goričanova Micka. Ta njena Micka je bila pristno vaško dekle kakor da bi ga videli nekje zunaj na vasi v najbolj resničnem življenju in ne na odru. Bilo je v njej vse iskreno doživljeno ter naravno, neprisljeno podano. Njej ob strani se je živahno gibal in uveljavljal Janez V. Koržeta. Simpatičen kmečki fant, ki mu je pa govorila mestoma delala pregla-vice, kar je pa mogel občutiti samo oni, ki polonsko narečje dobro pozna. V psihološki razčlenitvi raznih duševnih reakcij je menda dala največ napora vloga bo-

gatega kmeta Matevža Goričana. Ta lik Ekarovega Toneta je imel na sebi vse polonske značilnosti. Ob zelo kočljivih situacijah, ki bi delale težave morebiti tudi marsikateremu poklicnemu igralcu, (pristanek k ženitbeni pogodbi v II. dejanju, končna odločitev za odpustanje hčerki in zetu ob zaključku IV. dejanja), je bil nekoliko majav. V zgovornosti neprekosljiva je bila dekla Urša Neže Ekarove, manj prepričevalna pa je bila hribovska kmetica Nacla Ekarove Micke. Tudi njen sin Nace Ignaca Podgorška ni bil menda v nerodnosti in tepčkarstvu prikazan v pravilni smeri. Bil je bolj podoben pračloveku iz dupline kakor pa gorjanskemu telebančku. Pač pa je sijajno sukala svoj jezik pobiralka jaje Repla Napastove Micke, zadovoljivo in dobro so se postavili tudi ostali sodelavci v več ali manj pičlih vlogah, tako Betika Debenakova kot Ivanka, Jurtelova Justika kot Anica. Napastov Štefan kot svat Draškovič. Mesarekov Ivan kot prvi godec, Petkov Jože kot drugi godec, Ekarova Marija kot botra Katra, Ekarov Franček kot drug in Mimika Savečeva kot družica.

Gotovo ni bil namen gostujoče diletantske družine, da kaže v Mariboru odrsko umetnost, ampak da s prepričevalno igro koristi namenu prosvete in zabave, ki mu služijo vsa slična odrska diletantska združenja. Iz tega vidika gre vrlim Cirkovčanom čast in hvala. Ni dvomiti, da bodo tudi drugod želji uspeh kakor so ga v Ptuj in Mariboru.

III.

Hkrati s tem gostovanjem pa se je sprožilo novo vprašanje. Gre za to, da se na našem odru nudi možnost poizkusa in preizkusa tudi drugim diletanskim odrom, ki so si pridobili sloves s svojimi lepimi odrskimi uspehi. Ta gostovanja naj bi se po možnosti organizirala tako, da bi mariborska gledališka publika lahko slišala z našega odra vsa mogoča narečja od preleščine in pohorščine do kobanščine. — Predvsem prihaja v poštev sokolska odrska družina v Rušah, ki je zaslovela radi svojih predstav na prostem in ki je na pr. ob lanskim uprizoritvi Vombargerjeve »Vode« žela tako prodoren uspeh, ki ne bi bil nobenemu poklicnemu odru v sramoto. — ec.

V vsako slovensko hišo
»Večernik«

Revavi Maroko!

Celo uro je trajalo poučevanje, kako moramo pozdravljati častnike in kako naj se ponasamo do višjih činov. Ponačljali smo ta kratka gesla sto in stokrat, dokler se ni sleherni, četudi ni imel pojma o francoskem jeziku, naučil vseh izrazov na pamet. Zaigrali so nam maršailleso, ki nas je silno navdušila. Ko je godba prenehala, je neki stari častnik, po narodnosti Anamit, zapičil svoj pogled uprav name.

— Odkod ste vi?
— Z Balkana sem, gospod kapetan.
— Mar ne Slovenec?
— Da, gospod kapetan.
— V slučaju borbe bodite vzgled vsem ostalim, dragi moj Slovenec!
— Potrudil se bom, gospod kapetan, da bo temu tako!

Nekaj je prišepnil pisarju, ki je prišel k meni in me vprašal za legionarsko številko. Prihodnji dan sem bil pridelen k mitraljeski četi.

Minil je dan za dnem v največji brezskrbnosti. Hrana je bila sijajna in obilna. Delo ni bilo ne pretirano in ne pretežno. Četudi je bila disciplina stroga, so predstojniki z nami izredno lepo ravnali. Pomislil sem, da bi na ta način bilo vredno preživeti vse svoje življenje.

— Hvaležnost dolgujem svojemu znanju francoskega jezika, da sem jako hi-

tro napredoval. Za menoj so ostali vsi tovariši. Napredoval sem dalje in dalje, od grupe do grupe in po štirih mesecih, ko sem položil izpit z odličnim uspehom, sem bil povišan za desetnika in sem vstopil v podoficirsko šolo. Čez tri nadaljnje mesece sem napredoval do podnarednika.

— Kot podnarednik sem bil pridelen v kaplarsko šolo za inštruktorja. 10. julija 1921. leta so me prideliili v tečaj avtomatskega orožja v Algier. Zapustil sem Sidi Bel-Abbes s precejšnjo nezadovoljnostjo in z žalostjo radi izgube dobrih tovarišev.

— Tri mesece sem vestno izvrševal svojo dolžnost v Algieru. In čeprav ni bilo življenje v tem velikem mestu brez pustolovščin mi nikakor ni ugajalo.

Ko sem dovršil prvi tečaj 10. oktobra, so me poslali nazaj v Sidi Bel-Abbes in ker sem že imel za seboj leto dni službe v legiji, so mi dali znake sergenta majaura in mi obljubljali lepo bodočnost. Bil sem zdaj poveljnik mitraljeske čete. Ves iz sebe sem bil, ko sem pomislil, da bi mogel leta in leta ostati na tem položaju. Medtem mi silna želja po pustolovščinah ni dala miru. Hotel sem v borbo.

— Presedalo mi je to enolično življenje, zasovražil sem to mesto, polno javnih hiš. Zamrzil sem vedno sedenje med istimi ljudmi, v istih kavarnah in sleherni trenutek sem se odločeval, da se poženem v bojne linije v Maroko.

Sokolske veste

Grile prvi, Primožič tretji

Izbirna tekma Sokolov za berlinsko olimpiado

Preteklo nedeljo je bila v Ljubljani izbirna tekma Sokolov, ki bodo zastopali naše jugoslovansko Sokolstvo na letošnji olimpiadi v Berlinu. K tekmi, ki je pokazala, da je jugoslovansko Sokolstvo na višku, se je prijavilo 25 tekmovalcev, med njimi trije člani Sokola Maribor matica in sicer bratje Konrad Grile, Tošo Primožič in Leon Štukelj. Tekmo je vodil br. dr. Murnik, navzoč pa je bil tudi savezni načelnik br. dr. Pichler. Tekmovalci so morali predelati težko snov vseh predpisanih in prostovoljnih vaj na orodju, prostih vaj in preskokov čez konja. Od 120 dosegljivih točk je dosegel največ in s tem prvo mesto Grile Konrad (Maribor Matica) 110.1; 2. Pristou Janez (Jesenice) 104.7; 3. Primožič Tošo (Ma-

ribor Matica); 99.8; 4. Forte Miroslav (Ljubljanski Sokol) 97; 5. Zupančič Neli (Ljubljanski Sokol) 93.1; 6. Gregorka Boris (Ljubljanski Sokol) 91.5; 7. Vadnal Jože (Ljubljanski Sokol) 88.6; 8. Budja Juraj (Beograd) 87.3; 9. Skrbinšek Marjan (Ljubljanski Sokol) 86.5; 10. Wildman Oti (Ljubljanski Sokol) 86; 11. Strgar Miloš (Beograd) 83.9; 12. Malnarič Janez (Ljubljanski Sokol) 82.8.

Br. Leon Štukelj se izbirne tekme ni udeležil. Po 1. maju se bo podal v Ljubljano, kjer se bo stalno vadil in nato udeležil olimpiade. Po pripravi sodeč bo naše mariborsko Sokolstvo na letošnji olimpiadi v Berlinu prav častno zastopano.

Kulturni razgledi

Koncert „Smetane“ iz Plzna

V petek 24. t. m. nas je obiskal moški pevski zbor »Smetana«. Dragi slovanski gosti so nam v prijetnem spominu še iz l. 1920, ko jih je njihov takratni dirigent Tichý pripeljal v Jugoslavijo. Kakor pred šestnajstimi leti, tako so uspeji tudi letos širom naše domovine. Izvrstni zbor upravičeno uživa svoj sloves. Pel je vrsto češkoslovaških skladb starejšega in novejšega porekla. Za uvod je zadonela naša in češkoslovaška himna, potem pa je sledilo trinajst izbranih draguljev češkoslovaške umetne zborovske glasbe in narodne pesmi. Zdeněk Fibich (1850—1900) je eden izmed najznamenitejših novejših čeških skladateljev, predstavnik poznega romantizma. Njegova Tichá noc je lirski skladba, mehka, a brez narodnostnega vdarka, ki ga jasneje opazimo v barviti glasbeni baladi Milenka travička Antonina Dvořáka (1841—1904). Bedřich Smetana (1824—1884) je bil zastopnik z Rolnicko (Kmečko pesmijo), večjim delom, ki proslavlja češkega kmeta. Besedilo spominja nekoliko na Koseškega »Kdo je mar?«, po glasbeni plati pa je to umetnina, očitujoča narodno noto in skladateljev ponos ter velikopoteznost, ki jamčita skladbi trajno veljavo. Uvrstitev Prelovčeve »Škriancu« v spored je topel dokaz bratstva med obema narodoma. — Zapeli so jo občuteno, baritonist Flek je ugajal. — »Dvanáct bílých sokolů« Vítězslava Nováka, učitelja mladočeške glasbene struje, je živ, ognjevit slavošpev Janošiku, slovaškemu narodnemu junaku. — Izmed del Josefa Bohuslava Foersterja,

enega izmed prehodnikov od Smetane in Dvořáka k moderni, je dirigent izbral tri: Oračova píseň. Polní cestou (Po poljski poti) in Hymnus. Prvi dve skladbi sta biseri novejših čeških vokalnih glasbe, naravnost klasično lepo oblikovani tvorbi, globoko občuteni, učinkoviti, z izrazitim, toplim narodnim tonom. Zamišljenost in vdanost pa povezanost z zemljo v prvi, tuga ob mladenkinem pogrebu v drugi pesmi. Hymnus je velika, silna skladba za dvojni zbor, izborna ponazorjena vroča prošnja k Vsevišnjemu za dom in rod. Mogočen slog, veličastna gradnja, blesteča barvitost mora prevzeti človeka.

Drugi del je obsegal skladbe lažjega značaja. Zborov dirigent Gselhofer je v narodnem duhu izbornu uglasbil ljudsko pesem Mý zlatý rodiče, ki jo je okrasil s prijetnimi brenčecimi vložki. — Koupím si si koně vraný in Vojenská (Vojaška) sta v češkem nacionalnem tonu zajeta lahka zbora Františka Špílk e, vodje praškega zbora »Smetane«. Bobnajoči basi, nad katerimi pojejo tenorji, so zbudili tako odobravanje, da so morali pesem ponoviti. — Zanimivo posebnost tvorijo češke plesne pesmi, ki jih je Hyres Palla zbral in priredil po narodnih in ponarodelih popevkih ter jih uvrstil v več skupin. Slišali smo drugi del te lepe zbirke. Ugaja vse od poredno šaljive Cibulické (lukeca), preprostega in prirčnega Kominčeka (dinaričarčka), svežega Menueta, ki mu sledi živahni Vrták, svareči, dobrohotni, malo hudomušni Kaplan in neverjetno razgibani, elementarni Obkročák. — Prav prijetna je J. Jindřichova »Já nemám v tom Klenčí žádný potěšení«, ki družji melanholijo z veselejším razpoloženjem v pričakovanju vedrega življenja med cvetenjem deklet. — Pristno češka je Holka modrooká, narodna v priredbi 1—2 Jana Maláta (1843—1915), znanega harmonizatorja. — S tem je bil naznanjeni spored izčrpan. Na burno odobravanje so bratje Čehi dodali še dve učinkoviti slovaški narodni: »Tancuj, tancuj, vykrúcnj« in »Vrt sa, dievča«, ki ju je harmoniziral Bohuslav Pokorný, nato pa so se poslovlili z močnim »Heslom« B. Smetane.

O zboru moramo povedati, da so nas njegove odlike naravnost očarale. Vsi pevci so enotno šolani in po glasovnih skupinah sorazmerno zastopani. Zbor je inteligenten in do skrajne možnosti izenačen. Občudovali smo izbornu pevsko tehniko, ki kljubuje tudi utrujenosti, neizogibni posledici napornih gostovanj. Enako čisto zveni celota v mirnih, lirskih pesmih, kakor v mogočnih, zanositih skladbah, kjer se neštetokrat v silnem dramatskem poltu dvigne do zmagovite probojnosti, ki pa nikoli ne preide v kričavost. Pojejo na pamet. Zborovodja Bohdan Gselhofer je skromen, a izredno zmožen dirigent. Svojo elitno četo vodi na podlagi svojega temeljitega znanja in globokega glasbenega razumevanja s popolno varnostjo in neomajno prepričevalnostjo. Osebna intuicija mu je zdravo razvita in mu sijajno služi pri pravilnem tolmačenju in dostojni izvedbi glasbenih del, med katerimi so zelo težke skladbe. Tej avtoriteti se pevci z navdušenjem in neomejenim zaupanjem

ČETRTO POGLAVJE.

Moje priprave za beg iz Legije.

Takoj, ko sem prišel na raport k poveljniku čete, je ta moja prošnja odbil. Zavedal se je, da me v polku preveč cenijo, da bi me pustili v Maroko, gotovo zato, ker sem bil edini zmožen ravnjanja z avtomobilskim orožjem.

— Imel sem še nekega prijatelja, ki je gnan od pustolovščin, prišel sem in ki je prav tako želel, da le-to življenje nadaljujeva. Preostalo nama je še edino, da naju kazensko pošljejo na maroško fronto. — Odločila sva se torej za skupen prestop, da bi zavoljo tega bila poslana v borbo. Sklenila sva takoj, kakšen mora biti prestop.

— Odšla sva v eno najzloglasnejših kavar in pričela na veliko piti. Ko sva bila že precej natrkana, sva se podala v Moulin Rouge, kjer sva se lotila deklet in preganjala goste, ki so sedeli v lokalu. Ne ozirajoč se na to, kdo je vse prisoten, sva potegnila orožje. Čeprav so naju tovariši, ki so naju poznali kot zmerna in mirna vojaka, prijateljsko svarili, sva na najprijaznejše besede odgovorila s prostiškimi psovkanji in na vsak način sva iskala čim večjo zgago. Poveljnik patrole, ki je bil najin prijatelj, naju je skušal na miren način odstraniti. Toda navalila sva nanj. Tako je bil poveljnik prisiljen, da naju prijavi dežurnemu častniku, ki naju je z velikim naporom, vendar pa na lep način, spravil v podoficirsko ječo, kjer sva tudi prenočila.

pokoravajo in pojejo, kakor dirigent hoče. Z eno besedo: Bratski koncert je bil edinstven dogodek in je v umetniškem pogledu dosegel nenavaden uspeh. Venci mariborskih pevskih društev, Jugoslovansko-češke lige in Češkega kluba ter pomladan-

sko cvetje iz rok naših deklet naj bo skromen, a pristrčen dokaz medsebojne krvne in srčne zveze. Obisk bi bil lahko številnejši, zamude pa je kriva slavna nediscipliniranost in komodnost našega občinstva.

H koncu naj se pristrčno zahvalimo dragim pevcem za nepozaben glasbeni užitek ob slovanski pesmi. Na bratsko svilenje!

-n-n-

Mariborske in okoliške novice

Jubilejni kulturni zbor v Narodnem domu

Te dni je bil v prostorih Ljudske knjižnice v Narodnem domu redni občni zbor Slovenske čitalnice, ki obhaja 75 letnico svojega obstoja in razvoja ter 30 letnico ustanovitve po njej vzdrževane Ljudske knjižnice. Najprej je obširno poročal o razvoju obeh ustanov čitalniški predsednik upravnik g. Niko Vrabl. Iz blagajniškega poročila dr. Borisa Kristana je razvidno, da je imela Slovenska čitalnica v preteklem poslovnem letu Din 27.091.50 v dohodkov in 24.719.25 Din izdatkov. Rednih izposojevalcev je imela Ljudska knjižnica 972 in vzdržuje omenjena knjižnica tudi čitalnico revij. Pri volitvah se je glasno izvolilo sledeče novo vodstvo: predsednik g. Niko Vrabl, upravnik moške knjižnice, tajnik g. Janko Dekleva, bla-

gajnik posojilnice, blagajnik g. dr. Boris Kristan, zobozdravnik, odborniki: dr. Leopold Poljanec, prosvetni inspektor v p. dr. Rudolf Kac, zobozdravnik, profesor Janko Glaser, direktor Študijske knjižnice, dr. Leon Kac, zobozdravnik, inž. Fedor Gregorič in Anton Hlebs, zasebni ur. Preglednika računov: Lojze Doležal, knjigovodja, in Ignac Založnik, obrtno zadrž. nadzornik.

Pregled delovanja Ljudske knjižnice v zadnjih treh letih kaže sledečo zanimivo sliko: Leta 1933 je imela Ljudska knjižnica 205 izposojevalnih knjig, leta 1934: 203 in leta 1935: 205. Izposojevalcev je ob navedenih dnevih obiskalo knjižnico 1233: 7.689, 1934: 7.272, 1935: 7.812. Knjig se je izposodilo leta 1933: 19.491, 1934: 18.905,

1935: pa 19.412. Od teh je bilo slovenskih knjig 6.209 oziroma 6.719 oziroma 6.844; hrvaških knjig 2026, 1974, 1.672, čeških 195, 151, 84; francoskih 234, 179, 139; mladinskih 832, 618, 1934; nemških 9941, 9.219 oziroma 9.384 in nekaj v ostalih jezikih.

Opaža se zadnja leta porast števila izposojenih slovenskih in mladinskih knjig ter skuša Ljudska knjižnica po možnosti pomnožiti zlasti mladinske knjige.

V preteklem letu je bilo nabavljenih 391 novih knjig. Pri novih nabavah se ozira Ljudska knjižnica predvsem na slovensko in hrvaško leposlovje, v nemških prevodih pa kupuje predvsem dela iz ostalih slovanskih, iz francoske in angleške literature.

Bivši negušev zdravnik predava jutri v Ljudski univerzi

Ljudski univerzi v Mariboru se je posrečilo, pridobiti bivšega osebnega zdravnika abesinskega cesarja Haila Selasija, dr. J. Širokova, da bo predaval v sredo ob 20. uri o svojih bogatih doživetjih v Abesiniji in na abesinskem dvoru, kjer se je mudil štiri leta. Predavatelj bo očrtal svoja razna potovanja križem proti strane interesantne Abesinije, opozoril na šege in navade ter življenje ljudstva in raznih plemen, s katerimi je imel pri-liko stopiti v ozke stike. Orisal bo tamkajšnje plemiško družbo in posebno še negušovo osebnost ter njegovo naziranje o Evropi. Končno bo očrtal na podlagi

mnogobrojnih in prekrasnih skioptičnih slik raznovrstnost in lepoto abesinske zemlje, ki jo mnogi dobri poznavalci imenujejo Afriško Švico. G. dr. Širokov se nahaja na turneji po Jugoslaviji, kateri je topli prijatelj že mnoga leta. Dosedaj je predaval v Beogradu, Zagrebu in Ljubljani ter je našlo njegovo predavanje povsod največji interes. Predava sicer v bolgarščini, a tako razločno, da povdarjajo vsi časopisi, da ga je bilo prav dobro razumeti. Povsod je našel navdušeno občinstvo, in isto bo gotovo tudi v Mariboru.

Nad Dravskim poljem nebo žari

Na Dravskem polju je ogenj zopet uničil dve domačiji in zopet kažejo vsi znaki na to, da je požar podtaknila zlobna roka. V Brezuli pri Račah je izbruhnil požar v gospodarskem poslopiju posestnika Franca Fingušta ter v kratkem času vpepelil vse gospodarsko poslopje z vsem inventarjem vred. Zgorelo je tudi okrog 3000 kg sena, tako da trpi Fingušt skupno okoli 50.000 dinarjev škode. Ognjeni

zublji so zajeli tudi okoli 30 m oddaljeno gospodarsko poslopje posestnika Štefana Lešnika, ki mu je objekt do tal zgorel. S težavo so v zadnjem trenutku rešili živino in vozove, vendar trpi posestnik Lešnik 25.000 dinarjev škode. Oba omenjena posestnika sta bila zavarovana. Orožniki vršijo mrzlične poizvedbe, da bi zločinskemu požigalcu prišli na sled.

DRZEN VLAM PRI BELEM DNEVU.

Drogerist Josip Vladovič je včeraj popoldne okrog 4. ure prijavil policiji, da je neznan storilec vlomil v njegovo izložbeno okno in odnesel štiri fotografske aparate in nekaj drugih fotografskih potrebščin v skupni vrednosti 11.510 dinarjev. Na kraj vloma se je takoj podal policijski daktioskop g. Grobin, ki je našel na okvirju okna in na šipi več odtisov, na podlagi katerih bo vložilec razkrinkan. Drogerist Vladovič je pri policiji izjavil, da je bil vlom v izložbeno okno izvršen med opoldanskim odmorom. Tatvino je opazil šele okrog 16. ure, ko je jemal platneni zastor z okna. Tudi je pri policiji povedal, da se je mudil popoldne v njegovi trgovini neki neznan nemško govoreči turist, ki je nameraval kupiti dragocen fotografski aparat. Dejal je, da je potovalni učitelj in da bi mu precizni aparat služil v znanstvene namene.

Drogerist Vladovič je ugotovil, da mu je vlomilec odnesel iz izložbenega okna »Ekstta« aparat vreden 5800 Din, »Tothfleks« aparat vreden 1900 Din, »Viket« aparat za ceno 850 Din in razne druge fotografske potrebščine in pripomočke v znesku 540 Din. Z bogatim plenom je drzen vlomilec, ki je s ponarejenim ključem odprl izložbeno okno, izginil zaenkrat brez sledu.

svoje vzroke predvsem v gospodarsko socialnih prilikah, v katerih ljudje obupajo in si prostovoljno jemljejo življenje. V St. Ilju si je prostovoljno končal življenje sodarski pomočnik Franc Očkerl. Ker ga dolgo ni bilo iz stanovanja, kjer je bival, so s silo odprli sobna vrata in ga našli na lastnem jermenu obešenega v kotu sobe. Takoj so ga sneli in ga skušali obuditi k življenju, vendar so vsi poskusi ostali brez uspeha. Bil je že mrtev. Svoji gospodinjji je že večkrat dejal, da bo storil smrt, ker je sit življenja.

HUDA AVTOMOBILSKA NESREČA PRI SLOV. BISTRICI.

Snoči sta se okoli 19. ure peljala 25letni trgovec Ivan Bukovnik in 25letni mesarski pomočnik Josip Cehl, oboje od Sv. Martina na Pohorju, z avtomobilom proti Slov. Bistrici. Ker je mesar Cehl vozil s preveliko brzino in ni bil vešč šofiranja, je vozilo tresčilo v občestni kamen in se trikrat prevrnilo. Oba je vrglo v velikem loku iz avtomobila več metrov daleč v občestni jarek, kjer sta obležala z zelo hudimi poškodbami nezvestna. Vozilo je ležalo nekaj metrov stran razbito v občestnem jarku. K sreči je nekaj časa nato privozil mariborski avtobus in šofer je naložil oboje ranjenca ter ju prepeljal v tukajšnjo bolnišnico. Tu so ugotovili, da ima Bukovnik hude notranje poškodbe, Cehl pa pretres možganov in počeno lobanjo. Stanje obeh ponesrečen- cev je zelo resno.

Kam gajdemo?

Občni zbor Društva zasebnih in avtomobilnih nameščencev bo v četrtek 30. t. m. ob 20. uri v Novem svetu.

Sokolsko društvo Maribor II, Pobrežje, priredi v nedeljo 3. maja t. l. svoj prvi letni **pešizlet na Pohorje**. Udeležba je obvezna za vse člane, članice in naraščaj. Dobrodošli so tudi vsi prijatelji in znanci. Preskrbljeno bo potrebno za zabavo in kratak čas. Zbirališče je v nedeljo zjutraj ob 4.30 na letnem telovadišču in skupni odhod je ob 4.45. Naj nihče ne pozabi doma nabasane hrane in naj vsakdo pride pravočasno na letno telovadišče. Hoja bo zmerna, tako da je udeležba možna tudi vsem starejšim članom in prijateljem. — Zdravo! Načelnik.

Kinokavarna, Kinobar od 1. maja dalje senzacionalen spored: Joe Jarsky, čudoviti komičar, fin, takten akrobat, Hilde Hilton, ekscentrična plesalka, Sonja Jarovskaja, Bertj Mahl itd. Soledna postrežba, zmerno cene, dnevno od 8. ure dalje koncert.

Jugoslov.-bolgarska liga v Mariboru vabi vse svoje člane in prijatelje bolgarskega naroda k izredno zanimivemu predavanju g. dr. J. Širokova, osebnega zdravnika abesinskega cesarja, ki se vrši jutri v sredo ob 20. uri v Ljudski univerzi.

Trgovci, posečajte samo one lokale in podjetja, ki imajo naročen »Trgovski list«!

Knjižnica Ruske Matice se je preselila v prostore društva »Nanos« (grad). Knjige se izdajajo ob četrtek od 7.—8. ure zvečer.

Društvo »Jadran«. Vse odbornike in namestnike vabim na izredno odborovo sejo, ki bo jutri v sredo 29. t. m. ob 20. uri v društvenih prostorih. Predsednik.

O tem in onem

Aljehin pride v Maribor. V torek 5. maja prispe v Maribor bivši svetovni šahovski prvak dr. Aljehin, ki bo odigral v Mariboru simultanko s tukajšnjimi šahisti in šahisti iz bližnjih krajev. Obenem bo imel tudi predavanje. V mariborskem šahovskem svetu vlada za njegov prihod kar največje zanimanje. Jutri v sredo pa se zbero ljubitelji kraljevske igre pri »Novem svetu«, kjer se bodo praznovali zmage V. Pirca v Novem Sadu, g. Koniač v Ljubljani in prof. Stupana v Mariboru.

Iz katastrske službe. Za katastrskega nadzornika 6. skupine pri aktastrski upravi v Ptuj je imenovan Franc Osolc, katastrski geometer.

Himen. V zadnjem času so se v Mariboru poročili: Valter Sand, poveljnik jetnišnice, Sodna ulica 11, in Elizabeta Stuhc, zasebnica. — Albin Krajnc, slikar, Krčevina, Praprotnikova 16, in Ivanka

Nanos gledališče

REPERTOAR.

Torek, 28. aprila ob 20. uri: »Dilektor Čampa«. Red C.
Sreda, 29. aprila: Zaprto.
Četrtek, 30. aprila ob 20. uri: »Direktor Čampa«. Red A.
Petek, 1. maja: Zaprto.
Sobota, 2. maja ob 20. uri: »Ples v Savoyu«. Gostuje Erika Druzovičeva.

Kino

GRAJSKI KINO. Sanno se nekaj dni Hans Albersov vefilim

»HOTEL SAVOY«.

Od četrta dalje Grace Moore v sijajnem nemškem vefilimu »Noč ljubezni«.

Kino Union. Danes zadnjič »Rdeči jahač«, Svetislav Petrovič, Kamila Horn. V sredo veseloigra »Marta«.

Selko, prodajalka. — Franc Kepa, delavec, Meljski hrib 19, in Marija Frank. — Ivan Novak, zasebni uradnik, Sodna ulica 25, in Lidija Levšček, zasebna uradnica. — Viljem Reiter, ključavničarski pomočnik, Studenci, Gubčeva ulica 12, in Zofija Milinar, Studenci, Bilo srečno!

V spomin obletnice smrti hrvatskih vešikanov Zrinjskega in Frankopana bo dne 30. t. m. ob 8. zjutraj v tukajšnji stolni in župni cerkvi maša zadušnica.

Mrtvaški zvon. Na Koroški cesti 77 je preminila v starosti 77 let vrtnarica in hišna posestnica Zofija Wallnerjeva. Žalujemo naše tople sočutje!

Nočno lekarniško službo imata danes v torek Minařikova in Königova, jutri v sredo pa Sirakova in Vidmarjeva lekarna.

Kako bo z vremenom. Na zapadu zopet nekoliko slabše in hladneje vreme, precejšnje krajevne razlike o oblačenju, ponekod morda tudi dež, za sedaj nobene nevarnosti slane. Tako pravi dunajska vremenska napoved.

Gledališke novice. Erika Druzovičeva gostuje kot Madeleine v privlačni opereti »Ples v Savoyu« to soboto. Pri ljubljenski pevka, ki je mariborski publiki še v najboljšem spominu izza svojih gostovanj v »Vijolici z Montmartra«, je s to svojo operetno partijo dosegla v Zagrebu presenetljiv velik uspeh. Rezervirajte vstopnice! (Tel. 23-82.) **One gg. abonente**, ki so s plačevanjem gled. abonmana eš v zaostanku, prosijo gledališka uprava, da blagovolijo čimprej zadostiti svoji obveznosti, ker je zadnji obrok zapadeč že prvega aprila.

Domačije v ognju. V noči na nedeljo ob tričetrt na 1. zjutraj je nastal ogenj v gospodarskem poslopiju posestnika Antona Frasa v Jelenčah, občina Pesnica. Škoda, ki jo trpi Frasa, znaša 60 do 80 tisoč dinarjev, dočim je bil zavarovan za komaj 18.000 dinarjev. Vrlim pesniškim gasilec, ki so takoj prispeli na mesto požara pod vodstvom svojega poveljnika g. S. Krajnc, se je posrečilo, da so rešili živino in orodje požarne nevarnosti in da so preprečili, da niso plameni prešli na številne bližnje ter s slamo krite stanovaniske in gospodarske objekte sosednih posestnikov, kar bi v slučaju vetrovja imelo za neizogibno posledico upepeljenje vse nasebine. Na pomoč so prispeli pesniškim gasilec tudi šentiljski gasilci.

Uboj v Bučevcih pred sodniki. Danes popoldne je mali kazenski senat tukajšnjega okrožnega sodišča v tajni razpravi obravnaval tragičen slučaj, ki se je vršil dne 26. februarja t. l. v Bučevcih, ko je 20letni delavec R. Š. s karabinko ustrelil Alojzija Verbanjška. Mladi ubijalec je bil obsojen na 4 leta strogega zapora.

Ponesrečen kolesar podlegel. Sinoči so pripeljali tukajšnji reševalci v bolnišnico 32letnega plesarskega pomočnika Ivana Jančiča iz Rogoznice, ki se je med vožnjo s kolesom tako težko ponesrečil, da mu tudi takojšnja operacija ni rešila življenja. Ponoči je nesrečen podlegel poškodbam.

Amaconka. Včeraj popoldne je pri St. Janžu na Dravskem polju 21letna posestnikova hčerka M. S. med kosilom brez vzroka napadla 25letnega hlapca Blaža Koresa in mu s sekiro zadala več nevarnih poškodb po telesu. Ranjenec, ki so ga prepeljali v tukajšnjo bolnišnico, je izpovedal, da se je mladenki, ki ga je napadla, zmešalo.

LJUDJE BEŽIJO IZ ŽIVLJENJA.

V zadnjem času se zopet ponavljajo samomori in poskusi samomorov, ki imajo

EVGENIJ SABANOV:

Maščevanje profesorja Kabaja

ROMAN

Poročevalec je pričel:

»Največja senzacija dneva je odkritje, da pošasti niso poslali nad Italijo Francozi. Napad sta pripravila dva napoln blazna človeka, ki hočeta pokončiti vse človeštvo. Ta sta dr. Servacij Evarist, znanj milijarder in čudak z gradu Maklena in profesor Hilarij Kabaj, katerega pozna svetovna javnost že od poprej, ko se je ukvarjal z vprašanjem vzgoje živalskih velikanov, a brez uspeha. Z denarno podporo dr. Servacija Evarista se je profesor Hilarij Kabaju nazadnje res posrečilo doseči svoj namen. Njegovo iznajdbo je pa uporabil stari čudak v svoje peklenke namene uničiti človeštvo in prva je prišla na vrsto Italija. Že pred meseci se je pojavil neki Kitajec dr. Vang-Čeng, ki je trdil, da je pobegnil z Maklena in pripovedoval o vzrejanju pošasti, zaprtih v posebnih ogromnih maklenskih vzrejevališčih. Ker svojih trditve ni mogel dokazati, in ker je tudi zadevna uradna preiskava potekla brez uspeha, je

bila javnost in oblast prepričana, da ima opravka z norcem ali sleparjem. Morda zato nihče ne bi izvedel, kdo je dejansko pripravil ta pošastni napad na našo izmučeno, a junaško domovino, ako se včeraj ne bi bilo posrečilo pobegniti z Maklena še trem drugim ljudem, ki jih je imel tam zaprte dr. Evarist. To so njegov sorodnik inž. Atanzij Gal, Kabajeva hčerka Apolonija in pilot Bonifacij Urban. Prileteli so v letalu z Maklena v kraj, ki ga na njihovo izrecno prošnjo ne smemo imenovati in izpovedali, da so bile pošasti, ki pustošijo po severu Italije, vzgojene na Maklenu in od tam izpuščene. V maklenskih vzrejevališčih je baže še več tisoč strašnih pošasti, ki čakajo na izpušitev, ko dorasejo. Naša vlada je ukrenila že vse potrebno, da se oba blazna zločinca izsledita v njunem skrivališču in se Maklen, ako bi se branil, takoj poruši in onemogoči nadaljnje izvrševanje zarote proti človeštvu. Solidarnost vseh narodov je sedaj prvi pogoj, da se pre-

preči pogin še o pravem času. Apeliramo na vse človeštvo, da nam pomaga.»

»Tri sto hudičev!« je zaklel dr. Servacij Evarist in pozelenel od jeze.

»Izdana...« je zajecel ubito profesor Kabaj.

»Izdana — in izdala sta naju moj sorodnik in vaša hči.«

»Strašno.«

»Samo kako sta mogla pobegniti?«

»Ne vem.«

»Samo s pomočjo Bonifacija Urbana.«

»Kaj naj storiva?«

»Zaenkrat se morava nemudoma vrniti na Maklen. O vsem drugem bo treba premišljevati...«

Dr. Servacij Evarist je ustavil aparat za zavračevalne žarke in obrnil letalo v zračno smer proti Maklenu. Motorji so delovali s popolno kapaciteto. Letalo je frčalo kakor strela. Maklenska učenjaka se nista nič več menila za boj pošasti z Italijani. Nič jima ni bilo več mar, kaj se dogaja in kaj se bo zgodilo ob Padu. V mislih jima je bilo le skrivnostno izginotje inž. Gala, Apolonije in pilota Urbana in njihovo izdajstvo. Zdelo se jima je, ko da se v trenutku ruši vse, kar sta zasnovala in pripravila s tolikimi denarnimi, fizičnimi in miselnimi na-

pori in na kar sta navidezno tako trdno gradila vsa svoja upanja.

XVII.

Vrata Evaristovega hangarja so se odprla na stečaj, da je posvetilo vanj popoldansko solnce in ožarilo obraze vznemirjene, a obenem tudi neskončno srečne trojice: inž. Atanzija Gala, Apolonije Kabajeve in pilota Bonifacija Urbana. Magova skrivnost je bila premagana, po v svobodo končno prosta. Tako naglo, kakor še nikoli, je bilo vse pripravljeno za polet brez vrnitve. Ko so bile v letalu najpotrebnejše stvari, so sedli vsi trije vsak na svoje mesto. Pilot je segel po vzvodi, letalo se je rahlo zazibalo, zganilo in brezglasno zdrčalo na verando, s katere se je že hlipnato pričelo dvigati v višave. Nebo je bilo jasno vse do obzorij. Gozdne pokrajine in gore v daljavi je obsevalo toplo solnce.

Apolonija je ovila levico Galu okoli pasu in naslonila nanj svojo lepo, kodrastno glavo.

»Moj ljubi, moj sladki ljubi...« je zajecelala. Več ni mogla. Preveč je bila ganjena. Izpolnjevale so se njene davne, najbolj vroče sanje.

Iz življenja in sveta

Pred izbruhom krvave svetovne vojne

Prerokovanje tibetanskega »velikega papeža«

Zanimive in značilne so besede, ki jih je nedavno govoril cerkveni tibetanski poglavar veliki lama zastopniku neke ameriške agencije. Veliki lama, ki uživa na Daljnem vzhodu ugled nekakšnega »papeža«, se živo zanima za razvoj dogodkov na japonsko-ruski meji. Veliki lama je tudi prepotoval vso mejo in obiskal razne kraje, v katerih se je zasidrala japonska vojska. Dalj časa se je mudil v mestu Peilingmian, kjer je v templu »Stotero čudežev« navduševal svoje vernike za upor proti spletkam sovražne sosedne politike.

Iz preroških besed, ki jih je govoril veliki lama ameriškem uovinarju, posnemamo, da je krvava vojna na Daljnem vzhodu neizogibna. Na rusko-japonski meji vre in se je po njegovem mnenju vojna med Japonsko in sovjetsko Rusijo že pričela. Izbruhnila bo, čim se bodo japonske čete na 1500 km dolgi

bojni črti zasidrale. Nato pa bodo Japonci sledili zgledu Ošinga kana in »zabili klin« v centralno Azijo. Krvavega klanja, ki ga zgodovina ne pozna, bo konec po preroških besedah velikega lame v Turkestanu. Tu se bo japonska ofenziva pogreznila v pesek in niti Japonci, niti Rusi ne bodo izšli iz krvavega boja kot zmagovalci.

Ko se bo japonsko-ruska vojna bližala koncu, bo izbruhnila v zaledju obeh držav revolucija, ki bo imela hude posledice, zlasti za Japonsko. Ker bosta obe državi popolnoma izčrpani zaradi vojne, se bo v zaledju upostavljal red le z največjimi žrtvami in težavami. Korist od krvave vojne bo imela edinole Azija, ki bo očiščena evropskega strupa. Sto let po vojni se Evropa ne bo mogla vmešavati v zadeve Azije.

Da je v preroških besedah velikega lame nekaj resnice, potrjujejo to tudi tr-

ditve tibetanskega vojnega ministra generala Deupen Hoia, ki je nedavno javno izjavil, da se je Japonska zvezala z nekaterimi velesilami proti Rusiji. Po mnenju tibetanskega vojnega ministra bo tibetska planota v bodoči japonsko-ruski vojni igrala vlogo Belgije v evropski svetovni vojni. Japonska armada bo severno od Kokonarskega jezera skozi tibetanski koridor vpadla ruski armadi v bok in jo tako z majhno močjo prav gotovo prisilila k poraznemu umiku. Altajsko gorovje bo ruska armada prekoračila po mnenju tibetanskega vojnega ministra z ogromnimi žrtvami in se tako izčrpana ne bo nikakor mogla postaviti v bran svežemu japonskemu napadu. — Takšne so torej strateške prognoze Daljnega vzhoda, ki se utegnejo že v najkrajšem času uresničiti, mogoče celo v pogubo vsega sveta.

je 2. februarja 1932 napisal pri ameriškem konzulatu oporoko, v kateri je imenoval za glavnega dediča vsega premoženja svojo prijateljico Berto Randinovo.

Po povratku v Pariz je Green nevarno zbolel za neko želodčno boleznijo. Iskal je zdravniške pomoči v neki privatni kliniki. Ko sta izvedeli za njegovo bolezen sestra, sta odpotovali v Pariz in najeli sobo na kliniki poleg bratove sobe. Kaj se je v obeh sobah v tem času odigralo, ne bo pojasnjeno najbrže nikdar. Ko sta sestra stanovali še na kliniki, so našli nekega jutra Greena mrtvega v njegovi sobi, kjer je močno dišalo po alkoholu. Strežnik je pri zaslišanju izpovedal, da je Green pred svojo smrtjo mnogo pil in da je bil pijan tudi takrat, ko sta ga v spremstvu sester obiskala neki odvetnik in notar, vprič katerih je preklical svojo prvo oporoko in imenoval za dediča svojega ogromnega premoženja lastni sestra.

Greenova prijateljica Berta Randinova je zaradi preklica oporoke vložila tožbo proti obema sestram in odvetniku ter notarju, češ, da so dogovorno Greena pred njegovo smrtjo opijanili in izsilili od njega na smrtni postelji novo oporoko v lastno korist. Pravda še ni končana. Ameriška javnost se zelo zanima za njen izid.

Kako in zakaj je umrl John Green? Kdo je zakrivil njegovo smrt? Ti dve vprašanji ne bosta pojasnjeni. Tisti pa, ki o njegovi smrti kaj vedo, bodo molčali...

»ČAST ŽABI!«

V nek londonski bolnišnici je pred nedavnim umrla slavna pevka Conchita Supervia, ki je bila v privatnem življenju zelo vesela ženska. Osnovala je društvo pod imenom »Žaba«. Članstvo je moralo nositi vidno majhne srebrne žabice in se med seboj pozdravljati s pozdravom: »Čast žabi!« Poleg drugih pevskih društev je pel ob njenem odprtem grobu tudi pevski zbor »Žaba«.

Spomnite se CMD!

Domači razgledi

Jubilejni zbor jugoslovenskih dobrovoljcev

Jugoslovanski vojni dobrovoljci so imeli preteklo nedeljo v Beogradu jubilejni zbor v proslavo 25letnice ustanovitve prve dobrovoljske divizije v Rusiji. Jubilejnega zbora, ki so ga s svojo navzočnostjo počastili tudi zastopniki kraljevskega doma, se je udeležilo nad 5000 jugoslovanskih vojnih dobrovoljcev iz vse države. Zbor, ki je bil v novem Sokolskem domu, je vodil slepi podpolkovnik Lujo Lovrić. V svojem nagovoru je stari nacionalni borec orisal žrtve in požrtvovalnost jugoslovanskih dobrovoljcev za naše narodno osvobodjenje in zedinjenje, med drugim pa povdaryl naslednjih osem proramatičnih točk, ki so jim dobrovoljci vdani in zvesti: 1. En kralj in ena država; 2. spoštovanje jugosloven-

ske nacionalne ideje in njene nedotakljivosti; 3. čuvanje tega, kar je bilo ustvarjeno s tolikimi krvavimi žrtvami; 4. izvršno oblast v državi morajo dobiti ljudje s polno avtoriteto, ki bodo zvesto služili kralju in domovini; 5. narodno in državno edinstvo se mora kot vrhovni zakon izvesti do kraja na vseh področjih narodnega in državnega življenja; 6. vojnim dobrovoljcem naj se končno priznajo pravice, ki jim gredo po zakonu; 7. skrajni čas je že, da se ukinejo zadnji ostanki fevdalizma v državi ter izroči zemlja v last onim, ki jo obdelujejo; 8. jugoslovenska nacionalna ideja ne sme nikdar več biti predmet politične trgovine. V tem smislu se je na jubilejnem zboru sprejela tudi obširna resolucija.

Razgledi po svetu

Tajinstvena smrt »prašičjega kralja«

Zanimiva pravda za težke milijone med Parizom in Chicagom

Na privatni kliniki v Passiju je umrl v skrivnostnih okoliščinah pred tremi leti 43-letni »prašičji« kralj, ameriški bogataš John R. Green iz Chicaga. Kot vzrok Greenove nenadne smrti je komisija navedla zastrupljenje z alkoholom. Zato so Greena vpepelili brez vsakih pomislekov.

Po preteku nekaj mesecev po Greenovi smrti pa je morala varnostna oblast uvesti preiskavo, ker sta se pričeli pravdati za ogromno zapuščino v Chicagu stanujoči Greenovi sestra z neko Greenovo prijateljico iz Pariza. Green je zapustil premoženje v vrednosti 50 milijonov dolarjev.

John R. Green je bil selmademan v pravem pomenu besede. Od siromašnega gonjača se je v razmeroma kratki dobi 15 let povzpел do multimilijonarja. Nepričakovano se je pred petimi leti odpovedal svojemu poslu in se preselil iz Amerike v Pariz, kjer je pričel razvratno življenje. Večer za večerom je bil gost raznih barov in se je navadno popolnoma pijan vračal domov. Tako je živel do usodnega dne, ko se je na nekem izprehodu seznanil z mlado in bogato damo iz ugledne pariške družbe, Berto Randin po imenu, v katero se je tudi zaljubil. Nikdo, kdor je Greena poznal, ni mogel verjeti, da ga je njegova mlada znanka popolnoma spremenila s svojo močno voljo. Postal je zopet priden človek, s svojo znanko je obiskoval koncerte, predavanja in razne sportske prireditve. Skupno sta prepotovala vse države srednje Evrope. V Ženevi

Mali oglasi

Stanovanje

GOSPO sprejem na stanovanje v gradu. Grajska ul. 2, Arzenšek. 2075

ODDAM SOBO in kuhinjo s 1. majem in sobo s štedilnikom s 1. majem. — Gregorčičeva ul. 21. Studenci 2071

Sobo odda

SOBO IN KUHINJO oddam. Studenci, Slomškova ul. 9. 2072

OPREMLJENO SOBO oddam gospodu s 1. majem v najem. Vpraša se Prešernova ul. 18, vrata 2. 2068

SOBO S HRANO oddam. Vrhanova 28, pri tličje, desno. 2077

Kupujte svoje potrebščine pri naših inzerentih!

V najem

KONJSKI HLEV oddam. Frankopanova ul. 41. 2073

